

CICLE A I Quaresma EVANGELI

Una nova humanitat

En la primera lectura que es llegeix el primer diumenge de quaresma, St. Pau fa una comparació entre Adam i Jesús. Tots dos tenen en comú que cadascun d'ells inaugura un nou tipus d'humanitat.

Això es pot afirmar a partir de la comparació entre l'evangeli que narra les temptacions de Jesús i el relat de la temptació d' Adam i Eva al paradís.

Aquests dos relats tenen més en comú del que sembla.

1. Déu posa Adam al paradís. L'Esperit porta Jesús al desert.
2. La serp tempta Eva i, per ella, Adam. El diable tempta Jesús.
3. La proposta de la serp és ser com Déu ("Sereu com déus"). És a dir, que Adam ocupi el lloc de Déu. La proposta que el diable fa a Jesús va mateix camí. Que Jesús adori al diable, que es prosterni davant d'ell, és a dir, que es canviï el lloc de Déu.

Tornant al començament: Adam inicia una humanitat que porta l'estigma del fracàs perquè ha volgut treure Déu del seu lloc i col·locar-hi l'home.

El relat de les temptacions de Jesús està al començament de l'Evangeli de Mateu com un enunciat programàtic perquè marcarà tota l'actuació de Jesús. I aquesta és començar una humanitat nova.

Aquesta humanitat no fracassarà perquè, vista l'experiència del que va passar amb Adam, Jesús, l'home definitiu, ha sabut col·locar Déu en el seu lloc. S'ha negat

a adorar Satanàs, és a dir, s'ha negat a secundar tot el gran ventall de valors representats per la figura del diable i que sostreuen Déu del lloc que li correspon.

Jesús col·loca Déu en el seu lloc. Aquí rau la garantia d'èxit de la nova humanitat, la que no fracassarà, la que, quan es faci solidària de tota la humanitat sofrent en la realitat de la creu, esclatarà realitzada en l'albada de la resurrecció.